

Arrest

nr. 235 843 van 13 mei 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 december 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat V. MEULEMEESTER, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Met de bestreden beslissingen worden het door verzoekers ingediende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat. De bestreden beslissingen luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 29-jarige soennitische Syriër van Arabische origine, geboren in de stad Damascus. Uw ouders, twee broers en drie zussen wonen in Al Qamishli. Uw broer I. (...) verblijft in Duitsland en uw broer B. (...) woont in Griekenland. Uw broer M. A. (...) (CGVS (...); O.V. (...)) verblijft met zijn

echtgenote en drie kinderen in België en diende op 17 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

U trouwde op 14 februari 2014 in het Syrische Al Qamishli met **I. A. (...)** (CGVS (...); O.V. (...)). Jullie hebben samen twee kinderen: **dochter H. (...)**, geboren in 2015 te Al Qamishli, en **zoon Y. (...)**, geboren in 2017 te Griekenland. Zij zijn samen met u naar België gereisd.

Volgens uw verklaringen vreest u in Syrië te worden gearresteerd of gerekruteerd. U vreest zowel de Syrische overheid omdat ze u willen oproepen als reservist als de Koerden, daar zij ook in uw regio rekruteerden. U wilde geen partij kiezen en vertrok op 11 november 2016 samen met uw vrouw, dochter, broer B. (...) en broer M. (...) en diens gezin uit Syrië. Via Turkije kwam u op 18 mei 2017 aan in Griekenland, alwaar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 17 september 2017 werden uw vingerafdrukken geregistreerd te Notios Evros (Griekse vasteland). U verkreeg in april of mei 2018 in Griekenland internationale bescherming. Vervolgens reisde u op 1 oktober 2019 via Nederland door naar België, waar u dezelfde dag aankwam. U diende op 9 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u dat u er geen toekomst zal kunnen opbouwen. Zo vreest u er geen werk te kunnen vinden en zal u er niet meer financieel worden ondersteund. Ook vreest u er de taal niet te kunnen leren en geen toegang te hebben tot onderwijs. Daarnaast konden jullie er niet rekenen op adequate medische bijstand. Ook vreest u dat u er geen duurzaam onderdak zal vinden. Voorts vreest u in Griekenland te worden achtervolgd door criminelen. Verder geeft u aan dat u in Griekenland te maken kreeg met discriminatie en racisme. Zo reageerden de buurtbewoners in Thessaloniki negatief op jullie intrek in een woning. U verklaart dat jullie op straat door Griekse jongeren werden uitgescholden en dat zij op een dag rolcontainers in brand hebben gestoken en trachtten jullie woning binnen te treden. Ook werd er bij uw vrouw geprobeerd haar hoofddoek af te trekken.

Wat betreft uw kinderen vreest u dat zij in Griekenland zouden worden geconfronteerd met discriminatie en racisme. Daarnaast stelt u dat zij er niet naar school zullen kunnen gaan en dat zij in Griekenland geen toegang hebben tot gezonde, evenwichtige voeding.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: de Syrische identiteitskaarten van uzelf en uw echtgenote; uw Syrische auto- en motorrijbewijs; uw Syrische familieboekje; documenten in verband met uw Syrische legerdienst alsook uw Syrische legerboekje; het Griekse geboortecertificaat van uw zoon; het Griekse vaccinatieboekje van uw dochter; uw Griekse kapperscertificaat; een Grieks arbeidscontract van twee maanden; een affiche van uzelf als thuiswerker; Griekse medische documenten van uw vrouw, allen gedateerd voor de geboortedatum van uw zoon; uw aanvraag van beroepskaart voor vreemdelingen bij de Vlaamse overheid; en uw uittreksel uit het Belgisch strafregister.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratieve dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming met een bijbehorende verblijfsvergunning hebt verkregen in Griekenland.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden.

U haalt u meerdere redenen aan voor uw vertrek uit Griekenland. U verklaart dat u in Griekenland geen werk vond en zal vinden (CGVS, pp. 4-5, 10-11, 14) en er niet kan rekenen op financiële ondersteuning (CGVS, pp. 12-13). Ook vreest u dat u er geen onderdak zal vinden (CGVS, pp. 8-11; CGVS I. (...), p. 6). Nog was u de Griekse taal niet machtig en had u er geen toegang tot onderwijs (CGVS, p. 13). Voorts konden jullie niet rekenen op adequate medische bijstand (CGVS, pp. 8-9, 11, 15; CGVS I. (...), pp. 6-8). Daarbij vreest u dat u zal worden achtervolgd door criminelen die u in het gesloten centrum tegenkwam (CGVS, p. 11). Voorts stellen u en uw echtgenote dat jullie te maken hadden met discriminatie en racisme (CGVS, pp. 4, 9-10, 12; CGVS I. (...), pp. 5-6, 9-10).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u door de Griekse autoriteiten werd gearresteerd en opgesloten omdat u illegaal probeerde door Griekenland te reizen en weigerde vingerafdrukken te geven aan de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 8, CGVS I. (...), pp. 8-9; Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van uzelf alsook van I. (...), 31 oktober 2019, vraag 31). U geeft aan dat jullie gedurende 20-25 dagen werden opgesloten in vuile cellen zonder medische begeleiding, waarna jullie naar een gesloten centrum werden gebracht waar er wel medische begeleiding aanwezig was (CGVS, p. 8; CGVS I. (...), pp. 8-9). Arrestatie, opsluiting en berechting na het overtreeden van de (inter)nationale regels en wetten, vallen evenwel niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, en evenmin onder de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien bracht u geen informatie bij waaruit kan worden opgemaakt dat uw basisrechten in geval van arrestatie niet zouden gerespecteerd zijn geweest door de Griekse autoriteiten, noch dat u op een disproportionele wijze zou bestraft zijn.

Voorts gaf u aan dat u in Griekenland geen werk vond (CGVS, pp. 4-5, 10-11, 14), geen duurzaam onderdak had (CGVS, pp. 8-11; CGVS I. (...), p. 6), de taal niet machtig was en er niet kon studeren (CGVS, p. 13). Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u nooit de intentie heeft gehad om in Griekenland te blijven en er een leven uit te bouwen. U en uw echtgenote verklaren immers dat jullie vanaf uw aankomst in Griekenland het land direct wilden verlaten en uw vrouw benadrukt dat jullie niet van zins waren om er een verzoek om internationale bescherming in te

dienen (CGVS, p. 8; CGVS I. (...), pp. 3, 8-9). Bovendien geeft u aan dat de maandelijkse toelage van 400 euro van de Griekse overheid zou wegvallen vanaf november 2019. Wanneer u wordt gevraagd hoe u deze verliespost wilde opvangen, geeft u aan dat u hier geen idee van heeft (CGVS, pp. 12-13. Dat u schijnbaar geen moment heeft nagedacht hoe u in Griekenland het verlies van de uitkering zou kunnen opvangen, bevestigt eens te meer dat u niet van plan was om in Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen.

Betreffende uw leefsituatie in Griekenland dient te worden opgemerkt jullie in Griekenland telkens op onderdak konden rekenen. Zo verbleef uw gezin initieel in een opvangcentrum te Drama (CGVS, p. 8), maar door de slechte omstandigheden kon u verhuizen naar een huis in Thessaloniki, waar huur en vaste kosten niet betaald moesten worden (CGVS, p. 9). Voors verhuisde uw gezin na enkele incidenten (cf. infra) naar het huis van uw broer terwijl de voor uw gezin verantwoordelijke hulporganisatie een nieuwe woonst voor u trachtte te vinden (CGVS, p. 10). U wachtte een nieuwe woonst via de hulporganisatie evenwel niet af en besloot via-via aan de directeur van het opvangcentrum te Diavata te vragen of uw gezin daar kon blijven. Ondanks dat er geen vrije opvangplaatsen waren, vond de directeur van het opvangcentrum het goed dat u in een door uzelf en uw vrienden opgeknaptte oude en verlaten container introk (CGVS, p. 10). Voorts verbleef u bij uw schoonzus (de zus van uw echtgenote) en haar man in Athene om werk te zoeken (CGVS, p. 11), maar zocht u er niet naar een eigen woonst omdat u eerst een job wilde hebben (CGVS, p. 14). Uw vrouw merkt voorts op dat de hulporganisatie jullie meldde dat er geen woningen beschikbaar waren (CGVS I. (...), p. 6). Dat u bij terugkeer naar Griekenland niet op onderdak zal kunnen rekenen, blijkt bijgevolg een blote bewering die niet gestoeld is op uw eigen ervaring. Hieruit blijkt immers geenszins dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft uw toegang tot huisvesting.

Wat betreft werk geeft u aan dat u het in Griekenland moeilijk, maar niet onmogelijk is om aan werk te geraken (CGVS, pp. 4, 14). U legt uit dat u rondkwam van een maandelijkse toelage van 400 euro door de Griekse autoriteiten, maar dat u werd geïnformeerd in september 2019 dat u deze uitkering zal verliezen omdat jullie niet meer in Griekenland verblijven (CGVS, pp. 5, 12-13). Dat u door discriminatie geen job zou hebben kunnen vinden (CGVS, p. 4), blijkt niet uit uw verklaringen. Zo verdiende u naast uw uitkering extra geld door als zelfstandig kapper aan de slag te gaan (CGVS, p. 5). U bood zich aan als kapper bij kapsalons, maakte u een promotievideo van uzelf en bood u via Facebook uw diensten als kapper aan (CGVS, pp. 4-5). Ook werkte u zo'n vijftien dagen als zelfstandige kapper bij een kapsalon, maar werd u ontslagen door de eigenaar wegens boventalligheid (CGVS, p. 11). Nog legt u een arbeidscontract voor en stelt u dat u vanaf mei 2019 twee maanden in de kapperszaak van een Grieks-Pakistaanse eigenaar werkte, maar door hem werd opgelicht. Er werd u door de man 800 euro per maand beloofd, het contract sprak van 377 euro en u kreeg uiteindelijk 750 euro voor twee maanden (CGVS, p. 4). Daarnaast zocht u ook naar een baan in de horeca, bezocht u interimkantoren en ging u naar het gemeentelijk arbeidsbureau (CGVS, pp. 10-11). Hieruit blijkt niet dat u geen toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt. Het arbeidscontract en de affiche van uzelf als thuiskapper bevestigen bovendien dat u wel degelijk toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt.

Daarnaast stelt u dat u de Griekse taal niet machtig was en dat er geen toegang tot onderwijs was (CGVS, p. 13). Tegelijkertijd vertelt u dat er taalcursussen werden voorzien bij Caritas in Thessaloniki, meer bepaald Duitse, Engelse en Griekse les. Er moest geen lesgeld voor deze lessen worden betaald. U geeft aan dat u gedurende twee maanden die laatste twee cursussen bezocht, maar dat u daarna begon te werken en als gevolg daarvan niet meer naar de taallessen bent gegaan (CGVS, p. 13). Daarnaast kon u niet alleen via Caritas talencursussen volgen, maar kon u via hen ook een kappersopleiding volgen (CGVS, p. 11). U legt ter staving hiervan een foto van uw Griekse kapperscertificaat voor, waaruit blijkt dat u een 60-uur durende cursus tot kapper succesvol volgde. Uit geen van deze verklaringen noch uit het certificaat blijkt dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft uw toegang tot onderwijs.

Wat betreft medische hulp en toegang tot medische zorg blijkt uit uw verklaringen dat u na uw verblijf in een gesloten centrum beroep kon doen op medische bijstand (CGVS, p. 8; CGVS I. (...), pp. 8-9). Wat betreft de zwangerschap van uw vrouw dient te worden opgemerkt dat zij kon bevallen in een ziekenhuis in Drama en wekelijks medisch werd gecontroleerd (CGVS, p. 8). Ook kregen jullie medicijnen voor uw (destijds pasgeboren) zoontje en waren deze medicijnen, de doktersbezoeken/onderzoeken alsook de bevalling in het ziekenhuis voor jullie gratis (CGVS, p. 9; CGVS I. (...), p. 8). De door u voorgelegde medische documenten van uw vrouw, allemaal gedateerd voor de geboortedatum van uw zoon, bevestigen dat jullie in Griekenland konden rekenen op

adequate opvolging en begeleiding. Daarnaast wordt dit ook bevestigd door het Griekse vaccinatieboekje van uw dochter.

Nog geeft u aan dat uw vrouw omwille van de leefomstandigheden last had van astma, dat ze oogproblemen had en ook leed aan gynaecologische problemen (CGVS, pp. 8, 11).). Nog merkt u op dat jullie geen tandverzorging kregen in Griekenland (CGVS, p. 15). Wat betreft uw vrouw's oogproblemen blijkt dat er een afspraak bij de oogarts werd gemaakt, maar dat door een misverstand bleek dat uw vrouw geen afspraak had. Jullie sociaal assistent zou evenwel een nieuwe afspraak maken (CGVS I. (...), p. 7). Wat betreft haar gynaecologische problemen diende uw vrouw vier maanden te wachten op een afspraak bij de gynaecoloog omdat het er druk was (CGVS, p. 11, CGVS I. (...), p. 7). Op haar eerste afspraak kon uw vrouw niet onderzocht worden omwille van haar maandstonden en kreeg ze alleen pillen mee (CGVS I. (...), p. 6). Ook vroeg u voor haar een nieuwe afspraak en werd er beloofd door de organisatie dat ze een afspraak zouden maken (CGVS I. (...), pp. 7-8). Daar uw vrouw van de pillen huiduitslag kreeg, maakte ze de voorgeschreven kuur niet af (CGVS I. (...), pp. 6-7). Voorts ging ze twee keer naar de spoeddienst van het ziekenhuis omwille van de pijn, maar werd ze weggestuurd omdat het geen spoedgeval was (CGVS I. (...), pp. 6, 8). Uw vrouw nam voorts zonder resultaat vrij verkrijgbare pijnmedicatie, zalfjes en wendde zich ook tot alternatieve geneeswijzen (CGVS I. (...), pp. 7-8). Verder had uw vrouw in Griekenland geen andere medische verzorging nodig (CGVS I. (...), p. 8). Hoe het ook zij, uit geen van deze verklaringen blijkt dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft jullie toegang tot medische zorg, of dat deze ontoereikend zou zijn geweest.

Dat u in Griekenland in precare omstandigheden leefde, kan bezwaarlijk aan de Griekse autoriteiten verweten worden. Deze omstandigheden waren immers het gevolg van uw persoonlijke keuze om geen beroep te doen op de Griekse autoriteiten om uw rechten als houder van een internationale beschermingsstatus en bijbehorende verblijfsvergunning in Griekenland te doen gelden en ondanks het verkrijgen van een beschermingsstatus toch nog tot België door te reizen. Uit niets blijkt dat de Griekse autoriteiten u huisvesting, werk, opleiding of medische verzorging zouden weigeren. U kon dan ook niet met recht en reden concluderen dat er geen mogelijkheden om een toekomst te kunnen uitbouwen in Griekenland.

Daarnaast werd u in Thessaloniki geconfronteerd met diverse racistische incidenten met Griekse burgers (CGVS, p. 12, CGVS, p. 5). Zo kreeg u te maken met xenofobe uitspraken van een oude man (CGVS, p. 9), werden jullie gedurende twee maanden lastig gevallen door geïntoxiceerde jongeren die op de deurbel duwden en op de deur klopten (CGVS, p. 9) en werden jullie door de buurtjongeren op straat bespuugd (CGVS, p. 10). Jullie hulporganisatie stelde dat de politie kan worden gebeld bij incidenten (CGVS, p. 9), hetgeen u ook twee of drie keer deed, waarop de politie kwam, maar de buurtjongeren ontsnapten (CGVS, p. 10). Vervolgens vroeg de politie u om namen van de daders, zodat ze een proces-verbaal zouden kunnen opstellen (CGVS, p. 10). U gaf hen evenwel geen namen, daar u de situatie niet wil laten escaleren (CGVS, p. 10). Dat u de door de politie aangeboden hulp niet ten volle aanpakte, wijst er geenszins op dat de aangeboden Griekse bescherming ontoereikend zou zijn geweest. Hoe dan ook zijn de incidenten die u aanhaalde onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als vervolging of als ernstige schade.

Voorts werd in oktober 2018 uw vrouw nabij een markt door een van de buurtjongeren geslagen en trachtte hij haar hoofddoek af te trekken (CGVS, p. 10). De Griekse omstaanders kwamen evenwel tussen en hielpen uw vrouw (CGVS I. (...), p. 10). Vooreerst moet benadrukt worden dat ook deze racistische gebeurtenis – hoe verwerpelijk ook – niet voldoende zwaarwichtig is om beschouwd te worden als daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien diende u diezelfde dag nog een klacht in bij de politie (CGVS, p. 10). Er werd een proces-verbaal opgesteld en de buurtjongen werd opgepakt. Als gevolg van zijn arrestatie staken de buurtbewoners dezelfde rolcontainers in brand en probeerden ze jullie woonst binnen te dringen. U belde hierop naar de politie, die kwamen en de buurtbewoners deden vluchten (CGVS, p. 10). Ook vroeg u aan de politie bescherming zodat jullie de woonst zouden kunnen verlaten, hetgeen de politie deed (CGVS, p. 10). Ook hieruit kan niet afgeleid worden dat de Griekse bescherming ontoereikend zou zijn.

Daarenboven vond er volgens uw verklaringen een hoorzitting plaats naar aanleiding van de aanval op uw echtgenote. U kon bijgevolg rekenen op het Griekse juridische systeem wanneer u te maken had met xenofob geweld. U verklaart dat jullie niet bij de zitting aanwezig waren omdat u bang was voor incidenten bij de rechtbank (CGVS, p. 12), terwijl u in het verleden meermaals heeft kunnen rekenen op politiebijstand. Voorts heeft u de zaak niet opgevolgd om de strafeis en –maat voor de dader te weten te

komen, omdat u het niet wil weten (CGVS, p. 12). Dergelijke desinteresse over het verloop van het proces en veroordeling van de belager van uw echtgenote zorgt er evenwel ervoor dat er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Hoe het ook zij, opnieuw kan hieruit niet worden afgeleid dat de Griekse bescherming ontoereikend zou zijn.

Voorts vrezen jullie dat jullie gezin – u, uw vrouw en jullie kinderen – bij terugkeer naar Griekenland opnieuw te maken zullen kunnen krijgen met discriminatie en xenofob geweld (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), p. 9). Zich op andere plekken in Griekenland vestigen is volgens uw vrouw niet mogelijk, daar jullie twee jaar lang problemen hebben gehad (CGVS I. (...), p. 9). De feiten vonden evenwel enkel plaats in Thessaloniki en uw vrouw maakt desgevraagd geen gewag van andere incidenten (CGVS I. (...), p. 6). Bovendien woonde u naast Thessaloniki op diverse andere plaatsen in Griekenland alvorens naar België af te reizen (cf. supra). Hierdoor kan geoordeeld worden dat ondanks dat u in het verleden al dan niet problemen zou hebben gekend, u hierdoor vandaag bij een terugkeer naar Griekenland niet wordt blootgesteld aan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Nog verklaart u dat u in Athene op straat liep en een crimineel tegenkwam die u in de gevangenis of in het gesloten centrum leerde kennen. U ontsnapte van de man en wilde de man niet zien (CGVS, p. 11). U geeft aan dat u bij terugkeer naar Griekenland vreest te worden achtervolgd door dergelijke criminelen en dat ze uw gezin zouden kunnen lastig vallen (CGVS, p. 11). U haalt evenwel geen concrete gebeurtenissen of problemen met uw tijdelijke gevangenisgenoten aan, waardoor uw aangehaalde vrees een blote bewering blijft. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat er een vanuit deze criminelen een vervolging gaande is vanwege u of uw gezin, en evenmin kan uit deze verklaringen afgeleid worden dat u of uw gezin een reëel risico op ernstige schade loopt. Bovendien kan u ingeval van problemen rekenen op de bescherming van de Griekse overheid, die u internationale bescherming toekende.

Voorts vreest u voor uw kinderen dat zij in Griekenland niet naar school zullen kunnen gaan (CGVS, pp. 11-12, 14; CGVS I. (...), pp. 9-10) en dat ze er geen goede voeding zullen krijgen (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), pp. 7, 10). Ook merken jullie op dat jullie dochter in België vrolijker, energiever is en Nederlands leert (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), p. 10).

Betreffende onderwijs stelt u dat uw dochter – net vier jaar oud toen jullie Griekenland verlieten – niet naar school ging in Griekenland. Er was geen school in het opvangcentrum en wanneer jullie uw dochter wilden inschrijven in de woonwijk, bleek het enkel te gaan om opvang van een halve dag per week waar er onder meer tekenles werd gegeven (CGVS, pp. 11-12, 14; CGVS I. (...), pp. 9-10). Hoewel u dus wel degelijk opvang en begeleiding voor uw destijds amper vierjarige dochter werd aangeboden, koos u er bewust voor hier geen gebruik van te maken. Uit geen van deze verklaringen blijkt dat uw dochter geen toegang zou hebben tot het Griekse onderwijssysteem.

Inzake voedsel stelt u dat melk niet altijd beschikbaar was, dat uw dochter alleen yoghurt en water kreeg, sterk afviel, slecht bloed had, weinig at en dat ze vitaminepillen moest slikken (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), pp. 7, 10). Daarnaast hield uw vrouw het gezin opgesloten zodat jullie dochter niet in contact zou komen met andere (zieke) kinderen en vreest ze dat jullie dochter autist zou worden (CGVS I. (...), p. 10). U haalt echter geen concrete elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in Griekenland niet goed voor uw kinderen werd gezorgd. Hierboven bleek bovendien dat u telkens kon rekenen op onderdak, financiële bijstand en medische hulp. Bijgevolg maakt u ook met deze opmerking geen nood aan internationale bescherming ten aanzien van Griekenland aannemelijk.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende

internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De Syrische identiteitskaarten van uzelf en uw echtgenote, uw auto- en motorrijbewijs, uw Syrische familieboekje, en de documenten in verband met uw Syrische legerdienst alsook uw Syrische legerboekje geven enkel een indicatie van uw nationaliteit en herkomst. Deze staan hier niet ter discussie. Uw aanvraag van beroepskaart voor vreemdelingen bij de Vlaamse overheid en uw uittreksel uit het Belgisch strafregister wijzen er enkel op dat u in België een eigen zaak wil starten, hetgeen niet ter discussie staat. Het Griekse geboortecertificaat van uw zoon bevestigt uw verklaringen over de geboorte van uw zoon in Griekenland. Ook dat wordt niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

“A. Feitenrelaas

*U bent een 23-jarige soennitische Syrische van Arabische origine, geboren in de stad Al Qamishli. Uw ouders zijn overleden. U heeft zeven zussen en drie broers, van wie één zus een internationale beschermingsstatus heeft in Griekenland en één zus in Koeweit woonachtig is. Uw schoonbroer **M. A. (...)** (CGVS (...); O.V. (...)) verblijft met zijn echtgenote en drie kinderen in België en diende op 17 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in.*

*U trouwde op 14 februari 2014 in het Syrische Al Qamishli met **K. A. (...)** (CGVS (...); O.V. (...)). Jullie hebben samen twee kinderen: **dochter H. (...)**, geboren in 2015 te Al Qamishli, en **zoon Y. (...)**, geboren in 2017 te Griekenland. Zij zijn samen met u naar België gereisd.*

Volgens uw verklaringen vreest u in Syrië het slachtoffer te worden van het algemeen geweld. Daarnaast vreest u dat uw man door de Syrische overheid kan worden opgeroepen als reservist of zal worden gezien als verrader omdat hij zich niet aanbood bij het Syrische leger; door de Koerden zal worden gerekruteerd als strijdkracht; en door de Arabieren zal worden gedood wanneer hij voor de koerden zou strijden. U vertrok op 11 november 2016 samen met uw man, dochter, schoonbroer B. (...) en schoonbroer M. (...) en diens gezin uit Syrië. Via Turkije kwam u op 18 mei 2017 aan in Griekenland, alwaar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 17 september 2017 werden uw vingerafdrukken geregistreerd te Notios Evros (Griekse vasteland). U verkreeg in april of mei 2018 in Griekenland internationale bescherming. Vervolgens reisde u op 1 oktober 2019 via Nederland door naar België, waar u dezelfde dag aankwam. U diende op 9 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u dat u er geen toekomst zal kunnen opbouwen. Zo vreest u er geen werk te kunnen vinden en zal u er niet meer financieel worden ondersteund. Ook vreest u er de

taal niet te kunnen leren en geen toegang te hebben tot onderwijs. Daarnaast konden jullie er niet rekenen op adequate medische bijstand. Ook vreest u dat u er geen duurzaam onderdak zal vinden. Verder geeft u aan dat u in Griekenland te maken kreeg met discriminatie en racisme. Zo reageerden de buurtbewoners in Thessaloniki negatief op jullie intrek in een woning. U verklaart dat jullie op straat door Griekse jongeren werden uitgescholden en dat zij op een dag rolcontainers in brand hebben gestoken en trachtten jullie woning binnen te treden. Ook werd er geprobeerd uw hoofddoek af te trekken.

Wat betreft uw kinderen vreest u dat zij in Griekenland niet naar school zullen kunnen gaan en dat zij in Griekenland geen toegang hebben tot gezonde, evenwichtige voeding. Nog vreest u dat zij te maken zullen krijgen met discriminatie en racisme.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: de Syrische identiteitskaarten van uzelf en uw echtgenoot; uw mans Syrische auto- en motorrijbewijs; uw Syrische familieboekje; documenten in verband met uw mans Syrische legerdienst alsook zijn Syrische legerboekje; het Griekse geboortecertificaat van uw zoon; het Griekse vaccinatieboekje van uw dochter; uw mans Griekse kapperscertificaat; uw mans Grieks arbeidscontract van twee maanden; een affiche van uw man als thuishapper; uw Griekse medische documenten, allemaal gedateerd voor de geboortedatum van uw zoon; uw mans aanvraag van beroepskaart voor vreemdelingen bij de Vlaamse overheid; en uw mans uittreksel uit het Belgisch strafregister.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratieve dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde motieven als uw echtgenoot. Bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming werd reeds geoordeeld dat zijn verzoek niet ontvankelijk moet worden verklaard, gezien hij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Gezien u zich op dezelfde elementen beroept, kan voor u dezelfde beslissing genomen worden. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming met een bijbehorende verblijfsvergunning hebt verkregen in Griekenland.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn. In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden.

U haalt u meerdere redenen aan voor uw vertrek uit Griekenland. U verklaart dat u in Griekenland geen werk vond en zal vinden (CGVS, pp. 4-5, 10-11, 14) en er niet kan rekenen op financiële ondersteuning (CGVS, pp. 12-13). Ook vreest u dat u er geen onderdak zal vinden (CGVS, pp. 8-11; CGVS I. (...), p. 6). Nog was u de Griekse taal niet machtig en had u er geen toegang tot onderwijs (CGVS, p. 13). Voorts konden jullie niet rekenen op adequate medische bijstand (CGVS, pp. 8-9, 11, 15; CGVS I. (...), pp. 6-8). Daarbij vreest u dat u zal worden achtervolgd door criminelen die u in het gesloten centrum tegenkwam (CGVS, p. 11). Voorts stellen u en uw echtgenote dat jullie te maken hadden met discriminatie en racisme (CGVS, pp. 4, 9-10, 12; CGVS I. (...), pp. 5-6, 9-10).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u door de Griekse autoriteiten werd gearresteerd en opgesloten omdat u illegaal probeerde door Griekenland te reizen en weigerde vingerafdrukken te geven aan de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 8, CGVS I. (...), pp. 8-9; Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van uzelf alsook van I. (...), 31 oktober 2019, vraag 31). U geeft aan dat jullie gedurende 20-25 dagen werden opgesloten in vuile cellen zonder medische begeleiding, waarna jullie naar een gesloten centrum werden gebracht waar er wel medische begeleiding aanwezig was (CGVS, p. 8; CGVS I. (...), pp. 8-9). Arrestatie, opsluiting en berechting na het overtreden van de (inter)nationale regels en wetten, vallen evenwel niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, en evenmin onder de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien bracht u geen informatie bij waaruit kan worden opgemaakt dat uw basisrechten in geval van arrestatie niet zouden gerespecteerd zijn geweest door de Griekse autoriteiten, noch dat u op een disproportionele wijze zou bestraft zijn.

Voorts gaf u aan dat u in Griekenland geen werk vond (CGVS, pp. 4-5, 10-11, 14), geen duurzaam onderdak had (CGVS, pp. 8-11; CGVS I. (...), p. 6), de taal niet machtig was en er niet kon studeren (CGVS, p. 13). Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u nooit de intentie heeft gehad om in Griekenland te blijven en er een leven uit te bouwen. U en uw echtgenote verklaren immers dat jullie vanaf uw aankomst in Griekenland het land direct wilden verlaten en uw vrouw benadrukt dat jullie niet van zins waren om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 8; CGVS I. (...), pp. 3, 8-9). Bovendien geeft u aan dat de maandelijkse toelage van 400 euro van de Griekse overheid zou wegvallen vanaf november 2019. Wanneer u wordt gevraagd hoe u deze verliespost wilde opvangen, geeft u aan dat u hier geen idee van heeft (CGVS, pp. 12-13. Dat u schijnbaar geen moment heeft nagedacht hoe u in Griekenland het verlies van de uitkering zou kunnen opvangen, bevestigt eens te meer dat u niet van plan was om in Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen.

Betreffende uw leefsituatie in Griekenland dient te worden opgemerkt jullie in Griekenland telkens op onderdak konden rekenen. Zo verbleef uw gezin initieel in een opvangcentrum te Drama (CGVS, p. 8), maar door de slechte omstandigheden kon u verhuizen naar een huis in Thessaloniki, waar huur en vaste kosten niet betaald moesten worden (CGVS, p. 9). Voors verhuisde uw gezin na enkele incidenten (cf. infra) naar het huis van uw broer terwijl de voor uw gezin verantwoordelijke hulporganisatie een nieuwe woonst voor u trachtte te vinden (CGVS, p. 10). U wachtte een nieuwe woonst via de hulporganisatie evenwel niet af en besloot via-via aan de directeur van het opvangcentrum te Diavata te vragen of uw gezin daar kon blijven. Ondanks dat er geen vrije opvangplaatsen waren, vond de

directeur van het opvangcentrum het goed dat u in een door uzelf en uw vrienden opgeknapte oude en verlaten container introk (CGVS, p. 10). Voorts verbleef u bij uw schoonzus (de zus van uw echtgenote) en haar man in Athene om werk te zoeken (CGVS, p. 11), maar zocht u er niet naar een eigen woonst omdat u eerst een job wilde hebben (CGVS, p. 14). Uw vrouw merkt voorts op dat de hulporganisatie jullie meldde dat er geen woningen beschikbaar waren (CGVS I. (...), p. 6). Dat u bij terugkeer naar Griekenland niet op onderdak zal kunnen rekenen, blijkt bijgevolg een blote bewering die niet gestoeld is op uw eigen ervaring. Hieruit blijkt immers geenszins dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft uw toegang tot huisvesting.

Wat betreft werk geeft u aan dat u het in Griekenland moeilijk, maar niet onmogelijk is om aan werk te geraken (CGVS, pp. 4, 14). U legt uit dat u rondkwam van een maandelijkse toelage van 400 euro door de Griekse autoriteiten, maar dat u werd geïnformeerd in september 2019 dat u deze uitkering zal verliezen omdat jullie niet meer in Griekenland verblijven (CGVS, pp. 5, 12-13). Dat u door discriminatie geen job zou hebben kunnen vinden (CGVS, p. 4), blijkt niet uit uw verklaringen. Zo verdiende u naast uw uitkering extra geld door als zelfstandig kapper aan de slag te gaan (CGVS, p. 5). U bood zich aan als kapper bij kapsalons, maakte u een promotievideo van uzelf en bood u via Facebook uw diensten als kapper aan (CGVS, pp. 4-5). Ook werkte u zo'n vijftien dagen als zelfstandige kapper bij een kapsalon, maar werd u ontslagen door de eigenaar wegens boventalligheid (CGVS, p. 11). Nog legt u een arbeidscontract voor en stelt u dat u vanaf mei 2019 twee maanden in de kapperszaak van een Grieks-Pakistaanse eigenaar werkte, maar door hem werd opgelicht. Er werd u door de man 800 euro per maand beloofd, het contract sprak van 377 euro en u kreeg uiteindelijk 750 euro voor twee maanden (CGVS, p. 4). Daarnaast zocht u ook naar een baan in de horeca, bezocht u interimkantoren en ging u naar het gemeentelijk arbeidsbureau (CGVS, pp. 10-11). Hieruit blijkt niet dat u geen toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt. Het arbeidscontract en de affiche van uzelf als thuiskapper bevestigen bovendien dat u wel degelijk toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt.

Daarnaast stelt u dat u de Griekse taal niet machtig was en dat er geen toegang tot onderwijs was (CGVS, p. 13). Tegelijkertijd vertelt u dat er taalcursussen werden voorzien bij Caritas in Thessaloniki, meer bepaald Duitse, Engelse en Griekse les. Er moest geen lesgeld voor deze lessen worden betaald. U geeft aan dat u gedurende twee maanden die laatste twee cursussen bezocht, maar dat u daarna begon te werken en als gevolg daarvan niet meer naar de taallessen bent gegaan (CGVS, p. 13). Daarnaast kon u niet alleen via Caritas talencursussen volgen, maar kon u via hen ook een kappersopleiding volgen (CGVS, p. 11). U legt ter staving hiervan een foto van uw Griekse kapperscertificaat voor, waaruit blijkt dat u een 60-uur durende cursus tot kapper succesvol volgde. Uit geen van deze verklaringen noch uit het certificaat blijkt dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft uw toegang tot onderwijs.

Wat betreft medische hulp en toegang tot medische zorg blijkt uit uw verklaringen dat u na uw verblijf in een gesloten centrum beroep kon doen op medische bijstand (CGVS, p. 8; CGVS I. (...), pp. 8-9). Wat betreft de zwangerschap van uw vrouw dient te worden opgemerkt dat zij kon bevallen in een ziekenhuis in Drama en wekelijks medisch werd gecontroleerd (CGVS, p. 8). Ook kregen jullie medicijnen voor uw (destijds pasgeboren) zoontje en waren deze medicijnen, de doktersbezoeken/-onderzoeken alsook de bevalling in het ziekenhuis voor jullie gratis (CGVS, p. 9; CGVS I. (...), p. 8). De door u voorgelegde medische documenten van uw vrouw, allemaal gedateerd voor de geboortedatum van uw zoon, bevestigen dat jullie in Griekenland konden rekenen op adequate opvolging en begeleiding. Daarnaast wordt dit ook bevestigd door het Griekse vaccinatieboekje van uw dochter.

Nog geeft u aan dat uw vrouw omwille van de leefomstandigheden last had van astma, dat ze oogproblemen had en ook leed aan gynaecologische problemen (CGVS, pp. 8, 11).). Nog merkt u op dat jullie geen tandverzorging kregen in Griekenland (CGVS, p. 15). Wat betreft uw vrouw's oogproblemen blijkt dat er een afspraak bij de oogarts werd gemaakt, maar dat door een misverstand bleek dat uw vrouw geen afspraak had. Jullie sociaal assistent zou evenwel een nieuwe afspraak maken (CGVS I. (...), p. 7). Wat betreft haar gynaecologische problemen diende uw vrouw vier maanden te wachten op een afspraak bij de gynaecoloog omdat het er druk was (CGVS, p. 11, CGVS I. (...), p. 7). Op haar eerste afspraak kon uw vrouw niet onderzocht worden omwille van haar maandstonden en kreeg ze alleen pillen mee (CGVS I. (...), p. 6). Ook vroeg u voor haar een nieuwe afspraak en werd er werd beloofd door de organisatie dat ze een afspraak zouden maken (CGVS I. (...), pp. 7-8). Daar uw vrouw van de pillen huiduitslag kreeg, maakte ze de voorgeschreven kuur niet af (CGVS I. (...), pp. 6-7). Voorts ging ze twee keer naar de spoeddienst van het ziekenhuis omwille van de pijn, maar werd ze weggestuurd omdat het geen spoedgeval was (CGVS I. (...), pp. 6, 8). Uw vrouw nam voorts zonder resultaat vrij verkrijgbare pijnmedicatie, zalfjes en wendde zich ook tot alternatieve geneeswijzen (CGVS

I. (...), pp. 7-8). Verder had uw vrouw in Griekenland geen andere medische verzorging nodig (CGVS I. (...), p. 8). Hoe het ook zij, uit geen van deze verklaringen blijkt dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft jullie toegang tot medische zorg, of dat deze ontoereikend zou zijn geweest.

Dat u in Griekenland in precare omstandigheden leefde, kan bezwaarlijk aan de Griekse autoriteiten verweten worden. Deze omstandigheden waren immers het gevolg van uw persoonlijke keuze om geen beroep te doen op de Griekse autoriteiten om uw rechten als houder van een internationale beschermingsstatus en bijbehorende verblijfsvergunning in Griekenland te doen gelden en ondanks het verkrijgen van een beschermingsstatus toch nog tot België door te reizen. Uit niets blijkt dat de Griekse autoriteiten u huisvesting, werk, opleiding of medische verzorging zouden weigeren. U kon dan ook niet met recht en reden concluderen dat er geen mogelijkheden om een toekomst te kunnen uitbouwen in Griekenland.

Daarnaast werd u in Thessaloniki geconfronteerd met diverse racistische incidenten met Griekse burgers (CGVS, p. 12, CGVS, p. 5). Zo kreeg u te maken met xenofobe uitspraken van een oude man (CGVS, p. 9), werden jullie gedurende twee maanden lastig gevallen door geïntoxiceerde jongeren die op de deurbel duwden en op de deur klopten (CGVS, p. 9) en werden jullie door de buurtjongeren op straat bespuugd (CGVS, p. 10). Jullie hulporganisatie stelde dat de politie kan worden gebeld bij incidenten (CGVS, p. 9), hetgeen u ook twee of drie keer deed, waarop de politie kwam, maar de buurtjongeren ontsnapten (CGVS, p. 10). Vervolgens vroeg de politie u om namen van de daders, zodat ze een proces-verbaal zouden kunnen opstellen (CGVS, p. 10). U gaf hen evenwel geen namen, daar u de situatie niet wil laten escaleren (CGVS, p. 10). Dat u de door de politie aangeboden hulp niet ten volle aanpakte, wijst er geenszins op dat de aangeboden Griekse bescherming ontoereikend zou zijn geweest. Hoe dan ook zijn de incidenten die u aanhaalde onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als vervolging of als ernstige schade.

Voorts werd in oktober 2018 uw vrouw nabij een markt door een van de buurtjongeren geslagen en trachtte hij haar hoofddoek af te trekken (CGVS, p. 10). De Griekse omstaanders kwamen evenwel tussen en hielpen uw vrouw (CGVS I. (...), p. 10). Vooreerst moet benadrukt worden dat ook deze racistische gebeurtenis – hoe verwerpelijk ook – niet voldoende zwaarwichtig is om beschouwd te worden als daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien diende u diezelfde dag nog een klacht in bij de politie (CGVS, p. 10). Er werd een proces-verbaal opgesteld en de buurtjongen werd opgepakt. Als gevolg van zijn arrestatie staken de buurtbewoners dezelfde rolcontainers in brand en probeerden ze jullie woonst binnen te dringen. U belde hierop naar de politie, die kwamen en de buurtbewoners deden vluchten (CGVS, p. 10). Ook vroeg u aan de politie bescherming zodat jullie de woonst zouden kunnen verlaten, hetgeen de politie deed (CGVS, p. 10). Ook hieruit kan niet afgeleid worden dat de Griekse bescherming ontoereikend zou zijn.

Daarenboven vond er volgens uw verklaringen een hoorzitting plaats naar aanleiding van de aanval op uw echtgenote. U kon bijgevolg rekenen op het Griekse juridische systeem wanneer u te maken had met xenofob geweld. U verklaart dat jullie niet bij de zitting aanwezig waren omdat u bang was voor incidenten bij de rechtbank (CGVS, p. 12), terwijl u in het verleden meermaals heeft kunnen rekenen op politiebijstand. Voorts heeft u de zaak niet opgevolgd om de strafeis en –maat voor de dader te weten te komen, omdat u het niet wil weten (CGVS, p. 12). Dergelijke desinteresse over het verloop van het proces en veroordeling van de belager van uw echtgenote zorgt er evenwel ervoor dat er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Hoe het ook zij, opnieuw kan hieruit niet worden afgeleid dat de Griekse bescherming ontoereikend zou zijn.

Voorts vrezen jullie dat jullie gezin – u, uw vrouw en jullie kinderen – bij terugkeer naar Griekenland opnieuw te maken zullen kunnen krijgen met discriminatie en xenofob geweld (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), p. 9). Zich op andere plekken in Griekenland vestigen is volgens uw vrouw niet mogelijk, daar jullie twee jaar lang problemen hebben gehad (CGVS I. (...), p. 9). De feiten vonden evenwel enkel plaats in Thessaloniki en uw vrouw maakt desgevraagd geen gewag van andere incidenten (CGVS I. (...), p. 6). Bovendien woonde u naast Thessaloniki op diverse andere plaatsen in Griekenland alvorens naar België af te reizen (cf. supra). Hierdoor kan geoordeeld worden dat ondanks dat u in het verleden al dan niet problemen zou hebben gekend, u hierdoor vandaag bij een terugkeer naar Griekenland niet wordt blootgesteld aan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Nog verklaart u dat u in Athene op straat liep en een crimineel tegenkwam die u in de gevangenis of in het gesloten centrum leerde kennen. U ontsnapte van de man en wilde de man niet zien (CGVS, p. 11).

U geeft aan dat u bij terugkeer naar Griekenland vreest te worden achtervolgd door dergelijke criminelen en dat ze uw gezin zouden kunnen lastig vallen (CGVS, p. 11). U haalt evenwel geen concrete gebeurtenissen of problemen met uw tijdelijke gevangenisgenoten aan, waardoor uw aangehaalde vrees een blote bewering blijft. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat er een vanuit deze criminelen een vervolging gaande is vanwege u of uw gezin, en evenmin kan uit deze verklaringen afgeleid worden dat u of uw gezin een reëel risico op ernstige schade loopt. Bovendien kan u ingeval van problemen rekenen op de bescherming van de Griekse overheid, die u internationale bescherming toekende.

Voorts vreest u voor uw kinderen dat zij in Griekenland niet naar school zullen kunnen gaan (CGVS, pp. 11-12, 14; CGVS I. (...), pp. 9-10) en dat ze er geen goede voeding zullen krijgen (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), pp. 7, 10). Ook merken jullie op dat jullie dochter in België vrolijker, energiever is en Nederlands leert (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), p. 10).

Betreffende onderwijs stelt u dat uw dochter – net vier jaar oud toen jullie Griekenland verlieten – niet naar school ging in Griekenland. Er was geen school in het opvangcentrum en wanneer jullie uw dochter wilden inschrijven in de woonwijk, bleek het enkel te gaan om opvang van een halve dag per week waar er onder meer tekenles werd gegeven (CGVS, pp. 11-12, 14; CGVS I. (...), pp. 9-10). Hoewel u dus wel degelijk opvang en begeleiding voor uw destijds amper vierjarige dochter werd aangeboden, koos u er bewust voor hier geen gebruik van te maken. Uit geen van deze verklaringen blijkt dat uw dochter geen toegang zou hebben tot het Griekse onderwijssysteem.

Inzake voedsel stelt u dat melk niet altijd beschikbaar was, dat uw dochter alleen yoghurt en water kreeg, sterk afviel, slecht bloed had, weinig at en dat ze vitaminepillen moest slikken (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), pp. 7, 10). Daarnaast hield uw vrouw het gezin opgesloten zodat jullie dochter niet in contact zou komen met andere (zieke) kinderen en vreest ze dat jullie dochter autist zou worden (CGVS I. (...), p. 10). U haalt echter geen concrete elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in Griekenland niet goed voor uw kinderen werd gezorgd. Hierboven bleek bovendien dat u telkens kon rekenen op onderdak, financiële bijstand en medische hulp. Bijgevolg maakt u ook met deze opmerking geen nood aan internationale bescherming ten aanzien van Griekenland aannemelijk.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De Syrische identiteitskaarten van uzelf en uw echtgenote, uw auto- en motorrijbewijs, uw Syrische familieboekje, en de documenten in verband met uw Syrische legerdienst alsook uw Syrische legerboekje geven enkel een indicatie van uw nationaliteit en herkomst. Deze staan hier niet ter discussie. Uw aanvraag van beroepskaart voor vreemdelingen bij de Vlaamse overheid en uw uittreksel uit het Belgisch strafregister wijzen er enkel op dat u in België een eigen zaak wil starten, hetgeen niet ter discussie staat. Het Griekse geboortecertificaat van uw zoon bevestigt uw verklaringen over de geboorte van uw zoon in Griekenland.. Ook dat wordt niet betwist".

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

"De bestreden beslissing is strijdig met art. 3EVRM en art. 57/6 §3 eerste lid 3° Vreemdelingenwet. Griekenland moet immers wettelijk gezien een menswaardig bestaan verzekeren voor alle personen, die genieten van een internationale bescherming in Griekenland, en die niet beschikken over voldoende middelen om in hun eigen levensonderhoud te voorzien, op grond van art. 34.3 van het Europees Handvest: "Om sociale uitsluiting en armoede te bestrijden erkent en eerbiedigt de Unie het recht op sociale bijstand en op bijstand ten behoeve van huisvesting, teneinde al diegenen die niet over voldoende middelen beschikken een waardig bestaan te verzekeren, onder de door het Gemeenschapsrecht en de nationale wetgevingen en praktijken gestelde voorwaarden." Maar in de praktijk garandeert Griekenland dit menswaardig bestaan helemaal niet. Deze vaststelling vloeit voort uit de verklaringen van verzoekers en de hierna geciteerde rapporten.

Het CGVS argumenteert echter dat de asielaanvraag van verzoekers niet kan worden ontvankelijk verklaard louter op grond van het gegeven dat de levensstandaard in Griekenland minder gunstig zou zijn als in België. Daarmee gaat het CGVS echter voorbij aan de vaststelling dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk is indien de betrokkene vluchtelingen aldaar zullen leven in onmenselijke en vernederende omstandigheden in de zin van art. 4 van het Handvest en art. 3 EVRM. Dit werd uitdrukkelijk bevestigd door het Hof van Justitie (arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde dossiers C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C438/17).

Het Hof heeft weliswaar geoordeeld dat er slechts sprake is van een schending van art. 3 EVRM indien deze schending voldoende zwaarwichtig is. Maar daarbij moet er echter rekening worden gehouden met de persoonlijke kenmerken van de vreemdeling. Zo zal er sneller tot een schending besloten worden, indien er minderjarige kinderen zijn:

« Cette exigence de « protection spéciale » pour les demandeurs d'asile est d'autant plus importante lorsque les personnes concernées sont des enfants, eu égard à leurs besoins particuliers et à leur extrême vulnérabilité. Cela vaut même lorsque, comme en l'espèce, les enfants demandeurs d'asile sont accompagnés de leurs parents (Popov, précité, § 91). Les conditions d'accueil des enfants demandeurs d'asile doivent par conséquent être adaptées à leur âge, de sorte qu'elles ne puissent « engendrer pour eux une situation de stress et d'angoisse et avoir des conséquences particulièrement traumatisantes sur leur psychisme » (voir, mutatis mutandis, Popov, précité, § 102), faute de quoi elles atteindraient le seuil de gravité requis pour tomber sous le coup de l'interdiction prévue à l'article 3 de la Convention. »

En l'espèce, comme la Cour l'a constaté plus haut (paragraphe 115 ci-dessus), compte tenu de la situation actuelle du système d'accueil en Italie, et bien que cette situation ne soit pas comparable à celle de la Grèce, que la Cour a examinée dans le cadre de l'affaire M.S.S., l'hypothèse qu'un nombre significatif de demandeurs d'asile renvoyés vers ce pays soient privés d'hébergement ou hébergés dans des structures surpeuplées dans des conditions de promiscuité, voire d'insalubrité ou de violence, n'est pas dénuée de fondement. Il appartient dès lors aux autorités suisses de s'assurer, auprès de leurs homologues italiennes, qu'à leur arrivée en Italie les requérants seront accueillis dans des structures et dans des conditions adaptées à l'âge des enfants, et que l'unité de la cellule familiale sera préservée. (cf. EVRM, 4 /11/2014, Tarakhel/ZW, § 118-120).

Verzoekers gaan dan ook niet akkoord met de bestreden beslissing, waarin geoordeeld werd dat hun problemen onvoldoende zwaarwichtig zouden zijn geweest, nu daarbij uitdrukkelijk uit het oog wordt verloren dat er sprake is van twee zeer jonge, minderjarige kindjes, die recht hebben op een aan hun leeftijd aangepaste huisvesting, voedselvoorziening, opleiding, medische gezondheidszorg en inkomen/sociale bijstand. Hieronder zal blijken dat dit geenszins het geval was:

Geen toegang tot de school:

Verzoekers hebben uitdrukkelijk verklaard dat er geen toegang was tot onderwijs voor hun kindje: (adm. dossier, p. 44): De Griekse kindjes van haar leeftijd gingen daarentegen wel probleemloos naar school (adm. dossier, p 30):4

De problematische toegang tot onderwijs wordt eveneens bevestigd door diverse landrapporten:

<http://www.ekathimerini.com/227898/article/ekathimerini/community/a-refugee-familys-integration-into-greek-education> The push for formal education in Greece by the Ministry of Education, while focused heavily on children in primary and secondary education, leads to the neglect of adult education – arguably those who need it just as much, given their likelihood of finding a job and supporting their families once outside aid ceases. Although some NGOs like ELIX, Metadrasi, Khora and Caritas Hellas, to name just a few, do provide informal classes to adults, many of these classes include students with mixed abilities. Without a properly trained teacher, this setup tends to stunt the rate of adult learning. Emad attended beginner Greek classes for six months, but he still cannot have a basic conversation in Greek. He spent over an hour on public transportation three times a week to attend every class. Emad lacks a higher education and did not attend high school during his time in Syria and Iraq, which has created learning challenges for him on his journey to learn how to read and write a new language. Additionally, many classes – like the one Emad attended – are taught in English, making it difficult to learn Greek without a basic understanding of English. At the culmination of his Greek class, he was awarded a certificate proclaiming his proficiency in the Greek language. He feels he didn't deserve it and is doubtful that he will ever be able to learn Greek and integrate fully into Greek society." <https://www.infomigrants.net/en/post/15278/education-is-a-basic-human-right-but-how-many-refugees-and-asylum-seekers-have-access-to-that-right-in-greece>) A research study carried out by the Greece Education Sector Working Group (ESWG) between February and March 2017 showed that 58 percent of the refugee children they assessed were attending some kind of educational activity. 41 percent didn't attend any type of education at all and of the 58 percent attending some form of education, only 22 percent were in formal education.

CoE-CommDH, 6. November 2018, S. 1) CoE-CommDH – Council of Europe - Commissioner for Human Rights: Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dinja Mijatović following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018 [CommDH(2018)24], 6. November 2018 https://www.ecoi.net/en/file/local/1450482/1226_1542121278_commdh-2018-24-greece-report-en-docx.pdf

The Commissioner .. is worried about low school attendance rates of migrant children on the mainland and the lack of access to education available to them on the Aegean islands, and urges the Greek authorities to guarantee the effective enjoyment of all migrant children's right to education, through the implementation of inclusive education programmes in mainstream schools on the mainland and the islands."

Geheel ten onrechte stelt het CGVS dat verzoekers bewust de toegang tot onderwijs zouden hebben geweigerd voor hun kindje. Dit is manifest onjuist. De ouders wilden dat juist hun kindje kon worden ingeschreven in het volwaardig Grieks onderwijs omdat het hierop recht had en dit haar integratie maximaal zou bevorderen. De ouders wilden daarentegen dat hun kindje toegang kreeg tot het volwaardige Griekse staatsonderwijs, en niet tot vrijwilligersonderwijs, dat beperkt is in duur (1/2 dag per week)

Geen toegang tot volwaardig voedsel:

Verzoekers verklaarden verder dat hun kindjes niet naar Griekenland kunnen terugkeren wegens een gebrekkige toegang tot voedsel (adm. dossier, p. 14 en 41):

De kinderen hadden een tekort aan volwaardig voedsel, waardoor hun gewicht was afgenomen. Het aanhoudend bijnemen van vitaminepillen kan echter geen duurzame oplossing zijn

Dit probleem stelde zich eveneens bij het zoontje (adm. dossier, p. 27):

Het CGVS lijkt de voedselproblematiek af te doen als onbelangrijk. Zoals hierna zal blijken is geenszins aangetoond dat de ouders bij een terugkeer naar Griekenland effectief over voldoende middelen zullen beschikken om volwaardige voeding te kopen.

Gevaar voor fysieke welzijn van de kinderen en de overige familieleden:

Verzoekers verklaarden verder dat zij vreesden voor het fysieke en mentale welzijn van hun kinderen. Met name leefden de kinderen gedurende meerdere maanden in een woning, die het voorwerp werd van aanhoudende daden van agressie, waarbij de buurman hun uitschold omdat ze vreemdelingen waren, waarbij op hun gespuwd werd toen ze op straat liepen, waarbij met bier naar ze gegooid werd, waarbij met glazen flessen werd gegooid naar de deur en om middernacht hard aan de deur werd geklopt, en uiteindelijk de straat werd afgezet, de vuilniscontainers werden in brand gestoken en de woning werd aangevallen zodat de familie onder begeleiding van de politie de woning diende te verlaten. Het is evident dat dit geen menswaardige levensomstandigheden zijn voor minderjarige kinderen (adm. dossier, p. 27-28):

Uit onderstaand rapport blijkt dat zowel erkende als niet erkende vluchtelingen het slachtoffer zijn van geweld:

Amnesty International, *Police violence in Greece, Not just isolated incidents*, <https://www.refworld.org/pdfid/4ff53e842.pdf>:

« 2.4 THE FAILURE OF POLICE TO PREVENT OR INVESTIGATE RACIALLY MOTIVATED CRIMES

Since 2010, third-country nationals including asylum-seekers, refugees and irregular migrants find themselves increasingly the target of racially-motivated attacks perpetrated by members of extreme right-wing groups, law enforcement officials and ordinary citizens. Such attacks have acquired disturbing dimensions since May 2011.²³ Not only members of migrant and refugee communities have been targeted, but also unofficial mosques, shops and community centres belonging to members of migrant communities....

The general climate of impunity for perpetrators of racially-motivated attacks also discourages victims from reporting them. In June 2011, the UN Refugee Agency (UNHCR) observed:

"....incidents of racist violence are rarely investigated in a fair and efficient manner. Victims usually do not report them because they are either afraid of being arrested (in case they do not have any legal documents) or see no point in doing so given the general climate of impunity that seems to prevail. Those guilty of violent attacks against aliens remain undetected in their vast majority (although many criminal acts are automatically prosecuted) and even if brought before justice, the usual practice is that they are very soon set free. Until now nobody has ever been condemned for crimes with racist motives. Impunity intensifies and perpetuates violence, while this phenomenon is taking alarming dimensions..."²⁶ Asylum-seekers, migrants and refugees also report law enforcement officials as perpetrator of racially-motivated offences against them. In March 2012, the Network Recording Incidents of Racist Violence presented its initial conclusions based on a three-month pilot period recording racially-motivated acts. The Network was set up at the initiative of the NCHR and the UNHCR, with the participation of 18 NGOs and agencies for the purpose of registering racially motivated crimes and making a series of proposals for their prevention, in view of the absence of an official mechanism for recording such attacks. ²⁷ It concluded that the results of its pilot research were alarming, noting that the incidents recorded were not even the tip of the iceberg.²⁸ According to the Network, out of the 63 recorded incidents in a three-month period against third-country nationals including migrants, asylum-seekers and refugees, 18 were linked with police violence. Ten of the recorded incidents in which police violence was linked with racist motives occurred in Athens and eight in Patras. The recorded incidents included the use of force and other unlawful acts during routine identity checks, cases in which the victims were taken to police stations, detained for few hours and ill-treated there, and cases in which documents such as residence permits of third-country nationals were destroyed.²⁹ Victims, Greek NGOs, representatives of migrant communities, as well as numerous news sources, have all reported cases where police officers have failed to take measures to protect third-country nationals from racially-motivated attacks. In such cases, for example, officers have taken a long time to reach the scene of the attack, despite repeated calls from the victims; or they have been present at attacks but not taken any measures to protect the victims; or have not proceeded with the arrest of perpetrators.³⁰ In some cases police reportedly transferred the injured victim to a police station to check his/her irregular status instead of to a hospital, or discouraged the victim from lodging a complaint, or failed to treat the complaint as a racially-motivated attack. »

Ook indien verzoekers in casu klacht hebben ingediend en één dader werd opgepakt, dan nog bleef het geweld aanhouden en escaleren. Het geweld escaleerde dermate dat het gezin hun sociale woning diende te verlaten en uiteindelijk slechts onderdak kon vinden in een oude, verlaten container (onder meer adm. dossier, p. 28 en 30):

Met andere woorden, ondanks de politieinterventies escaleerde het geweld dermate dat het gezin haar sociale woning verloor. Dit kan niet beschouwd worden als een daadwerkelijke bescherming. Evenmin kan een oude, verlaten container, die door verzoeker zelf moest opgeknapt worden, worden beschouwd als een menswaardige huisvesting voor een baby en een kindje van een paar jaar oud.

Ten onrechte houdt het CGVS ook voor dat verzoekers konden ontsnappen aan het xenofob geweld door zich elders te vestigen. Er dient echter te worden opgemerkt dat het geweld zich voordoet in heel Griekenland zoals blijkt uit bovenstaand rapport en dat ook in de overige verblijfplaatsen van verzoekers sprake was van een onveiligheid (zie bijvoorbeeld adm. dossier, p. 26, geweld in Drama). Bovendien beschikten verzoekers niet over de vereiste middelen om een eigen woning te bekostigen, waardoor zij evenmin een duurzame alternatieve huisvesting zouden kunnen vinden (het onderdak bij de zus van verzoekster was slechts tijdelijk en goedkeuring diende te worden gevraagd van de bevoegde sociale instantie).

Geen toegang tot huisvesting, en als gevolg hiervan geen toegang tot sociale bijstand:

Verzoeker heeft duidelijk aangegeven dat zijn materiële bijstand (uitkering en huisvesting) zou ophouden in november 2019, waarna hij niet meer zou kunnen voorzien in de levensnoodzakelijke voorzieningen voor hemzelf en zijn echtgenote en kinderen (adm. dossier, p. 31):

Deze situatie wordt ook bevestigd door officiële landinformatie. De erkende vluchtelingen dienen het kamp te verlaten na hun erkenning, waardoor ze dreigen terecht te komen op straat of in informele nederzettingen, waar de situatie slecht is:

To open up spots for newcomers, once an asylum seeker's application is accepted, they will have a maximum of four months to leave the refugee camp they are living in and will then have to find accommodation on their own. (TNH – The New Humanitarian (formerly IRIN News), Greece, Article on living conditions of asylum seekers and on possible effects of new asylum law, Briefing: How will Greece's new asylum law affect refugees?, 04/11/2019)

Balkan Insight, Greece, Article on amendments to asylum law, 1 November 2019,

The UN refugee agency, UNHCR, has also expressed concern about various elements of the law. It is most alarmed about a provision that forces recognised refugees to leave the accommodation provided to them within six months of the new law's adoption.

A direct consequence will be that thousands of recognised refugees now hosted by ESTIA, a project housing close to 20,000 people, managed by UNHCR and financed by DG HOME, could be left "without any support and at risk of homelessness", it said. Some cases "will face extreme risk due to their physical or mental condition" the UN agency warned.

Pro Asyl, Abschiebungen ins Nichts: Zur Situation von anerkannten Flüchtlingen in Griechenland, 07/01/2019

Im Gegenteil, Pro Asyl/RSA begleiten Fälle van Rückkehrenden aus anderen europäischen Ländern nach Griechenland (Athen) und dokumentierten wie so obdachlos oder unter prekären Bedingungen in besetzten Gebäuden in Athen oder in verlassenen Gebäuden ohne Zugang zu Strom oder Wasser leben.“ (Vrije vertaling : Integendeel RSA stelt vast dat zij die terugkeren uit andere Europese landen naar Griekenland (Athene) terechtkomen op straat of in precare omstandigheden in bezette gebouwen zonder toegang tot stromend water of elektriciteit”).

RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece

“In practice no state-run accommodation places are earmarked for beneficiaries of international protection, not even for vulnerable individuals, and no rent subsidies, loans or other forms of financial support for accommodation are provided. ...Theoretically, beneficiaries of international protection could be accommodated only in existing shelters for the homeless in Greece, but, firstly their access to these centers is not always guaranteed (as the access to accommodation by law is regulated under the same conditions as third country nationals) and secondly as these shelters offer only a limited number of accommodation places, it is almost impossible to find a place there. Some end up living in the streets, others are in constant danger of eviction. No alternatives are provided to them and no prospects for the future. Many survive only due to the help and support of others in overcrowded apartments under deplorable conditions, often without access to electricity, toilets or running water). RSA has also monitored a number of cases of beneficiaries of international protection who were sent back by other EU countries and upon their return to Greece had to sleep in the streets in desperation, without any access to food, water and sanitary facilities. Upon their arrival at the airport no support was given to them, nor any information provided to them, irrespective of their vulnerability. They were left to survive by their own means. M.H., a single woman from Iran who suffers from psychological problems, is in need of security.

She applied for asylum in Athens and was not provided with any assistance at the reception stage. She was recognized as a refugee in Greece in 2015, but not provided with any further support."

ECRE, AIDA Country of origin Greece, update mars 2019, www.ecoi.net, p. 190

There are generally limited accommodation places for homeless people in Greece and no shelters are dedicated to recognised refugees or beneficiaries of subsidiary protection. There is also no provision for financial support for living costs. In Athens, for example, there are only four shelters for homeless people, including Greek citizens and third-country nationals lawfully on the territory. At these shelters, beneficiaries of international protection can apply for accommodation, but it is extremely difficult to be admitted given that these shelters are always overcrowded and constantly receiving new applications for housing. According to GCR's experience, those in need of shelter who lack the financial resources to rent a house remain homeless or reside in abandoned houses or overcrowded apartments, which are on many occasions sublet. Pro Asyl and Refugee Support Aegean also document cases of recognised beneficiaries of international protection living under deplorable conditions, including persons returned from other EU countries.⁸⁸⁸ In mid-2017, a transitional period of some months was agreed, during which beneficiaries of international protection could be accommodated under the UNHCR accommodation scheme and receive cash assistance.

UNCHR , Greece as a Country of Asylum, www.refworld.org/pdfid/54cb3af34.pdf, www.ecoi.net

146 Outside the State services, beneficiaries of international protection have serious difficulties in finding adequate housing because of the lack of financial resources.¹⁴⁷ Whereas asylum-seekers have access to reception centres in principle, as soon as they are granted protection, they have to leave the facility.¹⁴⁸ These conditions result in many of those with protection status becoming homeless and exposed to various risks, especially in urban centres.

Zonder officieel adres, zullen verzoekers geen toegang hebben tot sociale bijstand:

"...Obtaining tax numbers and submitting tax declarations is an obligation for all residents and a precondition for entering employment and accessing social benefits and allowances. The declaration of an address and the submission of a tenancy agreement or a hosting declaration as well as the homelessness certificate are necessary for the registration by the competent tax service. Additionally, a family certificate or marriage certificate is necessary for the registration of family status with the tax services. Beneficiaries face barriers to proper registration with the tax authorities due to the lack of documents required for proving accommodation or homelessness (see below "No access to accommodation") and family status (see above). Opening a bank account, which is a necessary precondition for accessing social benefits and work, is not always feasible for beneficiaries, as they cannot provide the necessary documents, such as tax declarations, accommodation certificates, etc. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

« Additionally, homeless beneficiaries are in effect barred from enrolment in the Employment Agency (OAED) and from being granted an unemployment card, as they are required to submit documents which are difficult or even impossible to obtain (tax declaration, rental agreements, utilities bills etc.). Homelessness certificates – even if they are provided – are not accepted by OAED. Such an unemployment card is necessary for obtaining employment benefit, free transportation, for enrollment to OAED program or for finding a job. Even if a job could be found, homeless beneficiaries – who cannot have access to tax registration and bank accounts – cannot be employed. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

Ontoereikende sociale voorzieningen:

De sociale voorzieningen zijn bovendien uiterst beperkt ingevolge de strikte toepassingsvoorwaarden en de beperkte bedragen, die niet toelaten te voorzien in een menswaardig levensonderhoud:

3.7. Difficult access to social allowances

In particular, the first Article, par. IA, subpar. IA. 6. of Law 4093/201257 amended the conditions under which uninsured senior citizens (over the age of 67) are entitled to a monthly pension (of 360 euro) to cover their needs).

According to the new provisions, from January 1st, 2013 onwards this pension is granted on the additional condition that the applicants have been living permanently and legally in Greece for the last 20 years before applying for the pension. Under Article 93 of Law 4387/2016 the requirement of 20 years was reduced to 15 years' legal and permanent residence in Greece. In practice the period while they were applicants of international protection is not calculated.

The “single child support allowance”, introduced by first Article, par. 1A, subpar. 1A.2 Law 4093/201258 as amended by Article 6 of Law 4472/2017 replaced the existed family allowances. This allowance amounts to maximum 40 Euro per month for each child and it is paid after taking a number of parameters into consideration, such as the number of the dependent children, the equivalence scale, the equivalent income and the income category of the family and on the condition of a ten years legal residence.

The “special allowance of 500 Euro for each child per year” was established by Article 40 of Law 4141/201359 as amended by Article 65 of Law 4170/2013, as an additional allowance for families who have three dependent children or more, based on family income criteria. For both above mentioned family allowances the law requires 10 years of legal and permanent residence as a precondition for eligibility, with the period as applicants of international protection again not being calculated. Given the fact that these allowances are the only ones provided to families with children, refugees are excluded from any family support for the first 10 years of their stay in Greece following their recognition. But even after 10 years refugees might be blocked accessing the family allowances, as they might not being able to submit the necessary family certificates.

According to the above-mentioned legislation the family allowances are provided only to recognized refugees and to holders of humanitarian status, but exclude the beneficiaries of subsidiary status.

Other allowances, such as the single parenting allowance (the so-called allowance for the “unprotected child”, 44 Euro monthly) have been terminated in accordance with Article 57 of Law 4472/2017.

Furthermore, beneficiaries are excluded by law from two other existing allowances: The social allowance to students (1000 Euro annually) according to Law 3220/2004 Article 10 is provided only to Greek nationals and EU nationals.

Since February 2017, a social solidarity allowance (200 Euro for every adult member and 50 Euro for each child under 18 years old) is provided, as regulated by Article 235 of Law 4389/2016, which was designed in the current humanitarian crisis to temporarily support people who live below the poverty line.

...However, the preconditions are difficult to meet: a tenancy agreement/ hosting declaration/ utility bills, a tax declaration and a bank account. A family status certificate must also be submitted to the tax office in order for family members to be registered. Homeless applicants are required to submit a homelessness certificate issued by the Municipality or by shelter or a day centre. As already described above, it is almost impossible for homeless beneficiaries to provide all of these documents and hence they cannot apply for the allowance. RSA follows up on cases of refugees in Athens who live in abandoned places, temporarily live in squats or informally in overcrowded apartments or had been evicted and who are not able to provide all the necessary documents such as tax registration and declarations, bank account, accommodation papers or homelessness certificate. Many beneficiaries faced the same obstacles when they tried to apply for a food card, which was provided by the Municipality in 2016 and was valid only for one year. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

Bovendien zijn verzoekster niet langer in het bezit van hun Griekse documenten (adm dossier, p. 38), hetgeen ertoe leidt dat zij geen toegang zullen krijgen tot voorzieningen :

3.3. Difficult access to the necessary documents :

Although Article 26 of PD 141/2013 (Article 25 of the 1951 Refugee Convention) states that the competent authorities should provide certificates about their personal status to refugees, the Greek authorities (both the asylum service and the police authorities) do not. Such an omission by the Greek authorities results in further barriers to the improvement of living conditions, as beneficiaries cannot access social rights and allowances for which they would be eligible. In particular, such certificates (e.g. birth certificates, family status certificates) are necessary for a wide variety of matters, such as declaring marriage or family status before tax or other authorities, for obtaining social benefits and allowances, ...Obtaining tax numbers and submitting tax declarations is an obligation for all residents and a precondition for entering employment and accessing social benefits and allowances. The declaration of an address and the submission of a tenancy agreement or a hosting declaration as well as the homelessness certificate are necessary for the registration by the competent tax service. Additionally, a family certificate or marriage certificate is necessary for the registration of family status with the tax services. Beneficiaries face barriers to proper registration with the tax authorities due to the lack of documents required for proving accommodation or homelessness (see below “No access to accommodation”) and family status (see above). Opening a bank account, which is a necessary precondition for accessing social benefits and work, is not always feasible for beneficiaries, as they cannot provide the necessary documents, such as tax declarations, accommodation certificates, etc. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights

and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

De facto geen toegang tot de arbeidsmarkt:

Geheel ten onrechte stelt het CGVS dat verzoekers niet eens de intentie zouden hebben gehad om in Griekenland te blijven en niet eens zouden overwogen hebben hoe ze in hun eigen levensonderhoud zouden kunnen voorzien.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij in Griekenland taallessen volgde, dat hij een professionele opleiding als kapper volgde met de volgende overwegingen: "Ik ging ervan uit als ik werk, heb ik een inkomen en kan ik een huis huren waar ik wil en dan is het probleem opgelost. Vaak keerde ik terug naar huis, mijn vrouw zat te wenen. Ik probeerde haar te steunen, aanmoedigen: "deze tijd gaat passeren. Ik zal werk vinden en we zullen een huis vinden." Toen ik in het kapsalon werkte, begonnen we te dromen: eindelijk gaan we een huis huren en een normaal leven leiden. En tot mijn teleurstelling is het slecht afgelopen." (adm. dossier, p. 29). Is dit de verklaring van een persoon die van meet af aan nooit de intentie zou hebben gehad om een leven uit te bouwen in Griekenland? Uiteraard niet. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij gedurende de periode van 2 jaar verblijf in Griekenland heeft gegeven van zeer grote inspanningen om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien, maar dat hij noodgedwongen in het informele circuit terecht kwam, waar hij werd uitgebuit of onvoldoende verdiende om in zijn levensonderhoud te voorzien (Tewerkstelling voor 2 maanden zonder uitbetaling van een volwaardig loon en tewerkstelling van 15 dagen, adm. dossier, p. 29).

Diverse rapporten bevestigen dat de erkende vluchtelingen geen toegang hebben tot de arbeidsmarkt.

UNHCR, UNHCR CHIEF URGES ACTION OVER CONDITIONS FOR ASYLUM-SEEKERS ON GREEK ISLAND, 28 November 2019

In Athens, Grandi held talks with Prime Minister Kyriakos Mitsotakis and government representatives to discuss practical and principled actions in addressing the urgent challenges Greece is facing, as well as long-term solutions in supporting refugees to become self-reliant and integrate UNHCR – UN High Commissioner for Refugees, Greece must act to end dangerous overcrowding in island reception centres, EU support crucial, 01 October 2019

...Longer-term solutions are also needed, including supporting refugees to become self-reliant and integrate in Greece.

TNH – The New Humanitarian (formerly IRIN News), Greece, Article on living conditions of asylum seekers and on possible effects of new asylum law, Briefing: How will Greece's new asylum law affect refugees? (Media Report, English) 4/11/2019:

Unemployment in Greece is still at 17 percent, and UNHCR, MSF, and other organisations predict that this measure will dramatically increase the number of homeless refugees, placing thousands of people in precarious situations.

Critics and refugee rights advocates have long complained about the lack of integration programmes in Greece to help newcomers learn the language and find a job.

CoE-CommDH – Council of Europe - Commissioner for Human Rights: Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dinja Mijatović following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018

3.6. Problematic access to the labour market

In practice, however, access to work for beneficiaries is almost impossible, since beneficiaries do not possess the same prerequisites as Greek citizens, such as language skills, social networks, geographic and cultural knowledge, psychological condition, and no national strategy or targeted measures or programs helping with employment and accessing the labour market are put in place by the responsible Greek authorities. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

Gebrekkige medische gezondheidszorg:

Vooreerst werd verzoekster gedurende haar zwangerschap samen met haar andere kindje en echtgenoot gedurende 25 dagen opgesloten in een gevangenis (p. 42).

Nadien hadden verzoekers weliswaar toegang tot de Griekse gezondheidszorg, doch de facto niet nu de vereiste medische zorgen uitbleven (adm. dossier, p. 33):

Meer in het bijzonder had verzoekster een baarmoederhalsinfectie. Dit probleem was aanwezig in Griekenland, maar werd pas voor het eerst gediagnosticeerd en behandeld in België. In Griekenland

was het probleem dermate ernstig dat verzoekster niet kon slapen van de pijn (adm. dossier, p. 42) en zich zelfs tweemaal tot de spoed wendde, evenwel zonder oplossing (adm dossier, p. 41). Uiteindelijk probeerde zij zichzelf te verhelpen met zout en kruiden (adm. dossier 42). Dit kan niet worden beschouwd als "toegang tot gezondheidszorg" zoals het CGVS verkeerdelijk voorhoudt, maar komt neer op een nodeloos lijden ingevolge een gebrekkige gezondheidszorg (nodeloze lange wachttijden en uiteindelijk geen afspraak, geen correcte diagnose, geen aangepaste medicatie).

Verzoekers verklaren dat zij pas voor het eerst een correcte behandeling kregen in België, hetgeen aangeeft dat de gebrekkige gezondheidszorg zowel voor als nu de toekenning van hun statuut in Griekenland een probleem was.

In geval van terugkeer zijn nieuwe medische problemen niet uitgesloten. Zo heeft het zontje bijvoorbeeld heden problemen aan zijn oortjes (stuk 3).

Besluit: Rekening houdende met voormelde omstandigheden is een terugkeer van verzoekers naar Griekenland is bijgevolg strijdig met art. 3 EVRM."

2.2. Verzoekers vragen "De bestreden beslissingen te hervormen, de asielaanvraag van verzoekers ontvankelijk te verklaren en het statuut van erkend vluchteling, ondergeschikt subsidiaire bescherming te willen toekennen".

Verzoekers voeren de schending aan van artikel 3 EVRM en artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers stellen dat zij de motieven van de bestreden beslissingen niet kunnen aanvaarden. Zij voeren derhalve de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoekers betwisten niet dat hun in maart of april 2018 internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, en evenmin dat uit niets blijkt dat verzoekers zich thans niet langer op deze bescherming kunnen beroepen in Griekenland. De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (verder: de Procedurerichtlijn).

In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake Ibrahim e.a. (verder genoemd: het arrest Ibrahim) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie in herinnering gebracht dat "het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak)".

Toch, zo stelt het Hof in het voormelde arrest, kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (punt 86).

Het Unierechtelijk vertrouwensbeginsel betreft dus een weerlegbaar vermoeden. In het bijzonder heeft het Hof vastgesteld dat, wanneer er gegevens voorhanden zijn die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, moet worden geoordeeld of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (punt 88).

Het Hof benadrukte dat dergelijke tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen wanneer zij *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (punt 89). Dit wordt als volgt toegelicht:

“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)

Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93)” (punt 90- 91).

De verzoeker kan het vermoeden dat is gestoeld op het hiervoor geschetste Unierechtelijke vertrouwensbeginsel slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor een terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer de verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 90 e.v.).

De landeninformatie waarnaar verzoekers verwijzen, geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van huisvesting, werkloosheid en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorgen, maar laat niet toe a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland a priori in de hiervoor geschetste situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terechtkomen, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, overweging 91).

Uit de bestreden beslissingen blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoekers niet aantonen dat zij Griekenland hebben verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, en evenmin dat hun levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. De verwerende partij concludeert dat verzoekers hun basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat hun levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Verzoekers betogen dat de kinderen geen toegang hebben tot “de school”: zij stellen met verwijzing naar de afgelegde verklaringen dat zij *“uitdrukkelijk (hebben) verklaard dat er geen toegang was tot onderwijs voor hun kindje: (adm. dossier, p. 44): De Griekse kindjes van haar leeftijd gingen daarentegen wel probleemloos naar school”*.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat verzoekers geen enkele poging ondernemen om de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten: *“Voorts vreest u voor uw kinderen dat zij in Griekenland niet naar school zullen kunnen gaan (CGVS, pp. 11-12, 14; CGVS I. (...), pp. 9-10) en dat ze er geen goede voeding zullen krijgen (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), pp. 7, 10). Ook merken jullie op dat jullie dochter in België vrolijker, energiever is en Nederlands leert (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), p. 10). Betreffende onderwijs stelt u dat uw dochter – net vier jaar oud toen jullie Griekenland verlieten – niet naar school ging in Griekenland. Er was geen school in het opvangcentrum en wanneer jullie uw dochter wilden inschrijven in de woonwijk, bleek het enkel te gaan om opvang van een halve dag per week waar er onder meer tekenles werd gegeven (CGVS, pp. 11-12, 14; CGVS I. (...), pp. 9-10). Hoewel u dus wel degelijk opvang en begeleiding voor uw destijds amper vierjarige dochter werd aangeboden, koos u er bewust voor hier geen gebruik van te maken. Uit geen van deze verklaringen blijkt dat uw dochter geen toegang zou hebben tot het Griekse onderwijssysteem.. Verzoeker wijst op zijn verklaringen dat hij door de politie werd geslagen en dat hij in detentie heeft gezeten. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slaagt verzoeker er echter niet in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten”*. In de bestreden beslissingen wordt aldus concreet ingegaan op de problemen met betrekking tot onderwijs die verzoekers verklaarden te hebben in Griekenland. Verzoekers gaan uit van de veronderstelling dat hun kinderen hiertoe hoe dan ook geen toegang zullen hebben, doch uit de verklaringen blijkt niet dat zij zich daadwerkelijk in een situatie hebben bevonden waarbij zij geen enkele toegang tot onderwijs zouden hebben gehad. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slagen verzoekers er echter niet in de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. De verwijzing naar *“diverse landrapporten”* doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Verzoekers betogen dat de kinderen niet naar Griekenland kunnen terugkeren wegens een gebrekkige toegang tot voedsel.

Verzoekers ondernemen geen enkele poging om de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten: *“Inzake voedsel stelt u dat melk niet altijd beschikbaar was, dat uw dochter alleen yoghurt en water kreeg, sterk afviel, slecht bloed had, weinig at en dat ze vitaminepillen moest slikken (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), pp. 7, 10). Daarnaast hield uw vrouw het gezin opgesloten zodat jullie dochter niet in contact zou komen met andere (zieke) kinderen en vreest ze dat jullie dochter autist zou worden (CGVS I. (...), p. 10). U haalt echter geen concrete elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in Griekenland niet goed voor uw kinderen werd gezorgd. Hierboven bleek bovendien dat u telkens kon rekenen op onderdak, financiële bijstand en medische hulp. Bijgevolg maakt u ook met deze opmerking geen nood aan internationale bescherming ten aanzien van Griekenland aannemelijk.”* In de bestreden beslissingen wordt aldus concreet ingegaan op de problemen met betrekking tot voedsel die verzoekers verklaarden te hebben in Griekenland. Er blijkt vooreerst niet dat *“Het CGVS de voedselproblematiek (lijkt) af te doen als onbelangrijk”*. Verzoekers gaan uit van de veronderstelling dat hun kinderen *“gebrekkige”* toegang zullen hebben tot voedsel, doch uit de verklaringen blijkt niet dat zij zich daadwerkelijk in een situatie hebben bevonden waarbij zij geen enkele toegang tot onderwijs zouden hebben gehad. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slagen verzoekers er echter niet in de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten.

Verzoekers wijzen op *“Gevaar voor fysieke welzijn van de kinderen en de overige familieleden”*.

Verzoekers ondernemen geen enkele poging om de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten: *“Daarnaast werd u in Thessaloniki geconfronteerd met diverse racistische incidenten met Griekse burgers (CGVS, p. 12, CGVS, p. 5). Zo kreeg u te maken met xenofobe uitspraken van een oude man (CGVS, p. 9), werden jullie gedurende twee maanden lastig gevallen door geïntoxiceerde jongeren die op de deurbel duwden en op de deur klopten (CGVS, p. 9) en werden jullie door de buurtjongeren op straat bespuugd (CGVS, p. 10). Jullie hulporganisatie stelde dat de politie kan worden gebeld bij incidenten (CGVS, p. 9), hetgeen u ook twee of drie keer deed, waarop de politie kwam, maar de buurtjongeren ontsnapten (CGVS, p. 10). Vervolgens vroeg de politie u om namen van de daders, zodat ze een proces-verbaal zouden kunnen opstellen (CGVS, p. 10). U gaf hen evenwel geen namen, daar u de situatie niet wil laten escaleren (CGVS, p. 10). Dat u de door de politie aangeboden hulp niet ten volle aanpakte, wijst er geenszins op dat de aangeboden Griekse bescherming ontoereikend zou zijn geweest. Hoe dan ook zijn de incidenten die u aanhaalde onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als vervolging of als ernstige schade. Voorts werd in oktober 2018 uw vrouw nabij een markt door een van de buurtjongeren geslagen en trachtte hij haar*

hoofddoek af te trekken (CGVS, p. 10). De Griekse omstaanders kwamen evenwel tussen en hielpen uw vrouw (CGVS I. (...), p. 10). Vooreerst moet benadrukt worden dat ook deze racistische gebeurtenis – hoe verwerpelijk ook – niet voldoende zwaarwichtig is om beschouwd te worden als daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien diende u diezelfde dag nog een klacht in bij de politie (CGVS, p. 10). Er werd een proces-verbaal opgesteld en de buurtjongen werd opgepakt. Als gevolg van zijn arrestatie staken de buurtbewoners dezelfde rolcontainers in brand en probeerden ze jullie woonst binnen te dringen. U belde hierop naar de politie, die kwamen en de buurtbewoners deden vluchten (CGVS, p. 10). Ook vroeg u aan de politie bescherming zodat jullie de woonst zouden kunnen verlaten, hetgeen de politie deed (CGVS, p. 10). Ook hieruit kan niet afgeleid worden dat de Griekse bescherming ontoereikend zou zijn. Daarenboven vond er volgens uw verklaringen een hoorzitting plaats naar aanleiding van de aanval op uw echtgenote. U kon bijgevolg rekenen op het Griekse juridische systeem wanneer u te maken had met xenofob geweld. U verklaart dat jullie niet bij de zitting aanwezig waren omdat u bang was voor incidenten bij de rechtbank (CGVS, p. 12), terwijl u in het verleden meermaals heeft kunnen rekenen op politiebijstand. Voorts heeft u de zaak niet opgevolgd om de strafeis en –maat voor de dader te weten te komen, omdat u het niet wil weten (CGVS, p. 12). Dergelijke desinteresse over het verloop van het proces en veroordeling van de belager van uw echtgenote zorgt er evenwel ervoor dat er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Hoe het ook zij, opnieuw kan hieruit niet worden afgeleid dat de Griekse bescherming ontoereikend zou zijn. Voorts vrezen jullie dat jullie gezin – u, uw vrouw en jullie kinderen – bij terugkeer naar Griekenland opnieuw te maken zullen kunnen krijgen met discriminatie en xenofob geweld (CGVS, p. 14; CGVS I. (...), p. 9). Zich op andere plekken in Griekenland vestigen is volgens uw vrouw niet mogelijk, daar jullie twee jaar lang problemen hebben gehad (CGVS I. (...), p. 9). De feiten vonden evenwel enkel plaats in Thessaloniki en uw vrouw maakt desgevraagd geen gewag van andere incidenten (CGVS I. (...), p. 6). Bovendien woonde u naast Thessaloniki op diverse andere plaatsen in Griekenland alvorens naar België af te reizen (cf. supra). Hierdoor kan geoordeeld worden dat ondanks dat u in het verleden al dan niet problemen zou hebben gekend, u hierdoor vandaag bij een terugkeer naar Griekenland niet wordt blootgesteld aan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Nog verklaart u dat u in Athene op straat liep en een crimineel tegenkwam die u in de gevangenis of in het gesloten centrum leerde kennen. U ontsnapte van de man en wilde de man niet zien (CGVS, p. 11). U geeft aan dat u bij terugkeer naar Griekenland vreest te worden achtervolgd door dergelijke criminelen en dat ze uw gezin zouden kunnen lastig vallen (CGVS, p. 11). U haalt evenwel geen concrete gebeurtenissen of problemen met uw tijdelijke gevangenisgenoten aan, waardoor uw aangehaalde vrees een blote bewering blijft. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat er een vanuit deze criminelen een vervolging gaande is vanwege u of uw gezin, en evenmin kan uit deze verklaringen afgeleid worden dat u of uw gezin een reëel risico op ernstige schade loopt. Bovendien kan u ingeval van problemen rekenen op de bescherming van de Griekse overheid, die u internationale bescherming toekende.” In de bestreden beslissingen wordt aldus concreet ingegaan op de problemen met betrekking tot geweld en racisme die verzoekers verklaarden te hebben in Griekenland. Verzoekers gaan uit van de veronderstelling dat zij niet kunnen rekenen op de bescherming van de Griekse overheid, doch uit de verklaringen blijkt niet dat zij zich daadwerkelijk in een situatie hebben bevonden waarbij zij geen enkele bescherming zouden hebben gehad. Integendeel blijkt dat verzoekers een klacht konden indienen bij de politie en dat een proces-verbaal werd opgesteld en dat er zelfs een hoorzitting plaatsvond naar aanleiding van de aanval op verzoekster. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slagen verzoekers er echter niet in de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. De verwijzing naar landrapporten doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Verzoekers betogen dat zij geen toegang tot huisvesting hebben, geen vast adres zullen hebben “en als gevolg hiervan geen toegang tot sociale bijstand” en dat de sociale voorzieningen ontoereikend zijn.

Verzoekers ondernemen geen enkele poging om de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten: “Betreffende uw leefsituatie in Griekenland dient te worden opgemerkt jullie in Griekenland telkens op onderdak konden rekenen. Zo verbleef uw gezin initieel in een opvangcentrum te Drama (CGVS, p. 8), maar door de slechte omstandigheden kon u verhuizen naar een huis in Thessaloniki, waar huur en vaste kosten niet betaald moesten worden (CGVS, p. 9). Voors verhuisde uw gezin na enkele incidenten (cf. infra) naar het huis van uw broer terwijl de voor uw gezin verantwoordelijke hulporganisatie een nieuwe woonst voor u trachtte te vinden (CGVS, p. 10). U wachtte een nieuwe woonst via de hulporganisatie evenwel niet af en besloot via-via aan de directeur van het opvangcentrum te Diavata te vragen of uw gezin daar kon blijven. Ondanks dat er geen vrije opvangplaatsen waren, vond de directeur van het opvangcentrum het goed dat u in een

door uzelf en uw vrienden opgeknapt oude en verlaten container introk (CGVS, p. 10). Voorts verbleef u bij uw schoonzus (de zus van uw echtgenote) en haar man in Athene om werk te zoeken (CGVS, p. 11), maar zocht u er niet naar een eigen woonst omdat u eerst een job wilde hebben (CGVS, p. 14). Uw vrouw merkt voorts op dat de hulporganisatie jullie meldde dat er geen woningen beschikbaar waren (CGVS I. (...), p. 6). Dat u bij terugkeer naar Griekenland niet op onderdak zal kunnen rekenen, blijkt bijgevolg een blote bewering die niet gestoeld is op uw eigen ervaring. Hieruit blijkt immers geenszins dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft uw toegang tot huisvesting." In de bestreden beslissingen wordt aldus concreet ingegaan op de problemen met betrekking tot huisvesting die verzoekers verklaarden te hebben in Griekenland. Verzoekers gaan uit van de veronderstelling dat zij niet kunnen rekenen op sociale bijstand van de Griekse overheid, doch uit de verklaringen blijkt niet dat zij zich daadwerkelijk in een situatie hebben bevonden waarbij zij geen enkele steun zouden hebben gehad. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slagen verzoekers er echter niet in de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. De verwijzing naar landrapporten doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Met betrekking tot de informatie van 'Pro Asyl' betogen verzoekers dat hieruit blijkt dat naar Griekenland teruggekeerde gezinnen zonder adres geen leefloon kunnen genieten en dat zij zonder financiële middelen geen huisvesting zullen kunnen vinden. Uit de lezing van de bestreden beslissingen blijkt evenwel dat verzoekers kosteloos gehuisvest werden in Griekenland en dat, nadat hen werd medegedeeld dat zij na overhandiging van hun verblijfsdocumenten zelf een woning dienden te zoeken, ervoor hebben gekozen om geen woning te zoeken en Griekenland te verlaten. Verder blijkt uit deze informatie ook niet dat verzoekers niet zouden kunnen werken en in hun levensonderhoud kunnen voorzien. Het loutere feit dat verzoekers zelf op zoek moesten gaan naar een woning omdat zij een verblijfsstatus hadden bekomen in Griekenland, kan niet als een onmenselijke of vernederende behandeling aanzien worden, noch volstaat dit om te besluiten dat verzoekers geen toegang hebben tot de huisvestingsmarkt.

Verzoekers betogen dat zij "De facto geen toegang tot de arbeidsmarkt" zullen hebben.

Verzoekers ondernemen geen enkele poging om de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten: "Wat betreft werk geeft u aan dat u het in Griekenland moeilijk, maar niet onmogelijk is om aan werk te geraken (CGVS, pp. 4, 14). U legt uit dat u rondkwam van een maandelijkse toelage van 400 euro door de Griekse autoriteiten, maar dat u werd geïnformeerd in september 2019 dat u deze uitkering zal verliezen omdat jullie niet meer in Griekenland verblijven (CGVS, pp. 5, 12-13). Dat u door discriminatie geen job zou hebben kunnen vinden (CGVS, p. 4), blijkt niet uit uw verklaringen. Zo verdiende u naast uw uitkering extra geld door als zelfstandig kapper aan de slag te gaan (CGVS, p. 5). U bood zich aan als kapper bij kapsalons, maakte u een promotievideo van uzelf en bood u via Facebook uw diensten als kapper aan (CGVS, pp. 4-5). Ook werkte u zo'n vijftien dagen als zelfstandige kapper bij een kapsalon, maar werd u ontslagen door de eigenaar wegens boventalligheid (CGVS, p. 11). Nog legt u een arbeidscontract voor en stelt u dat u vanaf mei 2019 twee maanden in de kapperszaak van een Grieks-Pakistaanse eigenaar werkte, maar door hem werd opgelicht. Er werd u door de man 800 euro per maand beloofd, het contract sprak van 377 euro en u kreeg uiteindelijk 750 euro voor twee maanden (CGVS, p. 4). Daarnaast zocht u ook naar een baan in de horeca, bezocht u interimkantoren en ging u naar het gemeentelijk arbeidsbureau (CGVS, pp. 10-11). Hieruit blijkt niet dat u geen toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt. Het arbeidscontract en de affiche van uzelf als thuiskapper bevestigen bovendien dat u wel degelijk toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt." In de bestreden beslissingen wordt aldus concreet ingegaan op de problemen met betrekking tot de toegang tot de arbeidsmarkt die verzoekers verklaarden te hebben in Griekenland. Uit de verklaringen blijkt niet dat zij zich daadwerkelijk in een situatie hebben bevonden waarbij zij geen toegang tot de arbeidsmarkt zouden hebben gehad. Integendeel blijkt dat verzoeker als zelfstandig kapper heeft gewerkt en zelfs een arbeidscontract heeft gehad. Bovendien blijkt ook dat verzoeker een kappersopleiding kon volgen en zelfs een Grieks kapperscertificaat behaalde. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slagen verzoekers er echter niet in de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. De verwijzing naar landrapporten doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Tot slot wijzen verzoekers op de "gebrekkige medische gezondheidszorg".

Verzoekers ondernemen geen enkele poging om de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten: "Wat betreft medische hulp en toegang tot medische zorg blijkt uit uw verklaringen dat u na uw verblijf in een gesloten centrum beroep kon doen op medische bijstand (CGVS, p. 8; CGVS I. (...), pp. 8-9). Wat betreft de zwangerschap van uw vrouw dient te worden

opgemerkt dat zij kon bevallen in een ziekenhuis in Drama en wekelijks medisch werd gecontroleerd (CGVS, p. 8). Ook kregen jullie medicijnen voor uw (destijds pasgeboren) zontje en waren deze medicijnen, de doktersbezoeken/-onderzoeken alsook de bevalling in het ziekenhuis voor jullie gratis (CGVS, p. 9; CGVS I. (...), p. 8). De door u voorgelegde medische documenten van uw vrouw, allemaal gedateerd voor de geboortedatum van uw zoon, bevestigen dat jullie in Griekenland konden rekenen op adequate opvolging en begeleiding. Daarnaast wordt dit ook bevestigd door het Griekse vaccinatieboekje van uw dochter. Nog geeft u aan dat uw vrouw omwille van de leefomstandigheden last had van astma, dat ze oogproblemen had en ook leed aan gynaecologische problemen (CGVS, pp. 8, 11).). Nog merkt u op dat jullie geen tandverzorging kregen in Griekenland (CGVS, p. 15). Wat betreft uw vrouws oogproblemen blijkt dat er een afspraak bij de oogarts werd gemaakt, maar dat door een misverstand bleek dat uw vrouw geen afspraak had. Jullie sociaal assistent zou evenwel een nieuwe afspraak maken (CGVS I. (...), p. 7). Wat betreft haar gynaecologische problemen diende uw vrouw vier maanden te wachten op een afspraak bij de gynaecoloog omdat het er druk was (CGVS, p. 11, CGVS I. (...), p. 7). Op haar eerste afspraak kon uw vrouw niet onderzocht worden omwille van haar maandstonden en kreeg ze alleen pillen mee (CGVS I. (...), p. 6). Ook vroeg u voor haar een nieuwe afspraak en werd er beloofd door de organisatie dat ze een afspraak zouden maken (CGVS I. (...), pp. 7-8). Daar uw vrouw van de pillen huiduitslag kreeg, maakte ze de voorgeschreven kuur niet af (CGVS I. (...), pp. 6-7). Voorts ging ze twee keer naar de spoeddienst van het ziekenhuis omwille van de pijn, maar werd ze weggestuurd omdat het geen spoedgeval was (CGVS I. (...), pp. 6, 8). Uw vrouw nam voorts zonder resultaat vrij verkrijgbare pijnmedicatie, zalfjes en wendde zich ook tot alternatieve geneeswijzen (CGVS I. (...), pp. 7-8). Verder had uw vrouw in Griekenland geen andere medische verzorging nodig (CGVS I. (...), p. 8). Hoe het ook zij, uit geen van deze verklaringen blijkt dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft jullie toegang tot medische zorg, of dat deze ontoereikend zou zijn geweest." In de bestreden beslissingen wordt aldus concreet ingegaan op de medische problemen die verzoekers verklaarden te hebben in Griekenland. Uit de verklaringen blijkt niet dat zij zich daadwerkelijk in een situatie hebben bevonden waarbij zij geen toegang tot de medische voorzieningen zouden hebben gehad. Integendeel blijkt dat verzoekers beroep konden doen op medische bijstand. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slagen verzoekers er echter niet in de in de bestreden beslissingen gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten. De verwijzing naar landrapporten doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Verzoekers voegen bij het verzoekschrift, zonder verdere uitleg, een medische attest van 6 december 2019. Uit het attest blijkt dat verzoekers zich met hun zoon op de spoeddienst van het Sint Jansziekenhuis te Brussel voor consultatie hebben aangemeld. De arts heeft vastgesteld dat de zoon koorts en oorpijn heeft en dat hij behandeld dient te worden met peridolan en nurofen. Verzoekers leggen ter terechtzitting nog een aanvullende nota neer met een attest van 17 februari 2020. Uit dit attest blijkt dat verzoekster zich bij een arts aanmeldde met "astmatische klachten". De behandelende arts stelt: "De patiënt vroeg mij om een verslag te maken van de consultatie om aan u over te maken. Reden: Astmatische klachten. Subjectief: de patiënte kwam vandaag voor de eerste keer op consultatie. Ze vertelt in het verleden (in Syrië) reeds astmatische klachten te hebben gehad. Momenteel ervaart zij dezelfde klachten (kortademigheid bij inspanning, piepende ademhaling). Geen koorts of tekenen van infectie. Objectief: longaustulcatie normaal op dit moment, geen wheezing of crepitaties. Evaluatie: vermoeden van astma. Handeling: gezien noodmedicatie strikt noodzakelijk is bij astma, schrijf ik deze voor. Planning: indien verergering van de klachten of harde diagnose nodig: verwijzing naar pneumonoloog voor longfunctietest. Actieve medicatie: actief indien nodig." Verzoekers geven geen verdere duiding bij het neergelegde attest. In de mate dat wordt verwezen naar het harde leven dat verzoekers in Griekenland hebben gehad, moet erop worden gewezen dat de bijgebrachte attesten geen afbreuk doen aan het hierboven vastgestelde. Hoewel uiteraard begrip kan worden opgebracht voor de mentale gevolgen van de situatie waarin verzoekers zitten, blijkt uit de attesten niet dat zij als dermate kwetsbaar moeten worden beschouwd dat dit afbreuk doet aan hetgeen hiervoor werd gesteld, met name dat er in alle redelijkheid van mag worden uitgegaan dat verzoekers niet verhinderd zijn om hun basisrechten -zoals ook het recht op gezondheidszorgen- te effectueren.

Verzoekers verwijzen naar en citeren uit rapporten om aan te tonen dat zij "geen toegang tot huisvesting/sociale voorzieningen zou hebben gekregen":

-International International;

-“Médecins Sans Frontières, European leaders: Stop punishing asylum seekers on the Greek islands, 27 November 2019, www.ecoi.net”;

-“UNHCR, UNHCR CHIEF URGES ACTION OVER CONDITIONS FOR ASYLUM-SEEKERS ON GREEK ISLAND, 28 November 2019”;

-“UNHCR – UN High Commissioner for Refugees, Greece must act to end dangerous overcrowding in island reception centres, EU support crucial, 01 October 2019”;

- “The New Humanitarian (formerly IRIN News), Greece, Article on living conditions of asylum seekers and on possible effects of new asylum law, Briefing: How will Greece’s new asylum law affect refugees?, 04/11/2019”;
- “Balkan Insight, Greece, Article on amendments to asylum law, 1 November 2019”;
- “Pro Asyl, Abschiebungen ins Nichts: Zur Situation von anerkannten Flüchtlingen in Griechenland, 07/01/2019”;
- “ECRE, AIDA Country of origin Greece, update mars 2019, www.ecoi.net, p. 190”.

De citaten en verwijzingen in het verzoekschrift handelen over de Griekse eilanden. Het rapport van International International luidt “*Containment causes casualties on Greek islands*”, Artsen zonder grenzen “*bevestigt dat de levensomstandigheden op de Griekse eilanden erbarmelijk zijn en een ongunstige invloed hebben op de gezondheid van de vluchtelingen*”, verzoekers stellen zelf “*UNHRC bevestigt de onmenselijke levensomstandigheden op de Griekse eilanden*”. Voormelde bronnen beschrijven vooral de socio-economische omstandigheden op de Griekse eilanden. Uit niets blijkt dat verzoekers bij een terugkeer naar Griekenland zich op een eiland dienen te vestigen. Voorts verwijzen verzoekers naar een aantal rapporten die stellen dat erkende vluchtelingen het kamp dienen te verlaten na hun erkenning, waardoor ze dreigen terecht te komen op straat of in informele nederzettingen, waar de situatie slecht is. Uit de informatie van ‘Pro Asyl’ blijkt dat naar Griekenland teruggekeerde statushouders zonder adres geen leefloon kunnen genieten en dat zij zonder financiële middelen geen huisvesting zullen kunnen vinden. Uit de lezing van de bestreden beslissingen blijkt evenwel dat verzoekers ervoor hebben gekozen om onmiddellijk na de toekenning van een beschermingsstatus Griekenland te verlaten en dus geen woning hebben gezocht. Verder blijkt uit deze informatie ook niet dat verzoekers niet zouden kunnen werken en in hun levensonderhoud kunnen voorzien. Tot slot wordt vastgesteld dat verzoeker een broer heeft in Griekenland en verzoekster er een zuster heeft, waarop zij eventueel beroep kunnen doen.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij daadwerkelijk verhinderd waren om in de elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen en dat zij bij een terugkeer naar Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie zullen terechtkomen die de hoge drempel zoals vooropgesteld door het Hof van Justitie bereikt. Er moet daarbij worden herhaald dat het Hof erop heeft gewezen dat die drempel niet wordt bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen. Verder hebben verzoekers evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat zij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of bevolking hebben gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC